08/03/2022

Η παγκόσμια ημέρα της Γυναίκας και η μνήμη της δολοφονημένης Ελληνίδας

/ Επικαιρότητα

Ζάλογγο-Νάουσα-Πάφρα-Σμύρνη-Δίστομο- Καλάβρυτα-Κύπρος

Σαν σήμερα το 1921 στην Πάφρα του Πόντου γράφεται μία ακόμη σελίδα δολοφονίας των Ελληνίδων (και των παιδιών τους) που έχει επαναληφθεί κατά καιρούς κατά τη διάρκεια της ελληνικής ιστορικής πορείας αντίστασης και επιβίωσης.

- Του Θεοφάνη Μαλκίδη

Το ολοκαύτωμα των γυναικών της Πάφρας στο κάστρο της γυναίκας (Κιζ Καλεσί) θυμίζει Ζάλογγο, Νάουσα, Σμύρνη, Καλάβρυτα, Δίστομο, Κύπρος. Είναι η επανάληψη της ίδιας σφαγής που έζησε η Πάφρα το 1680 και το 1917, ενώ ο χορός «Θανατί Λάγγεμαν» (ΚιζλάρΧοπλαμασί), το «Πήδημα Κοριτσιών» («Κιζλάρ Καϊτεσί»), που χορεύεται από τις Ελληνίδες, είναι προς τιμήν των γυναικών, που προτίμησαν να πέσουν σε γκρεμό ύψους 150 μέτρων και αναπαριστά την κίνηση της κοπέλας, καθώς πηδούσε στο κενό…

Μέσα στη Γενοκτονία των Ελλήνων, που δολοφονήθηκαν από το σχέδιο των δασκάλων του Χίτλερ, Ενβέρ, Ταλαάτ, Τζεμάλ, Κεμάλ πασά, Τοπάλ Οσμάν, υπήρξε και μία παράλληλη δολοφονία, αυτή των γυναικών και

των παιδιών, που στοιχειοθετεί στην ουσία και στο πνεύμα της Σύμβασης του ΟΗΕ για τη Γενοκτονία το μαζικό έγκλημα ενάντια στον ελληνικό λαό.

Και αυτή η παράλληλη δολοφονία ήταν η Γυναικοκτονία και η Παιδοκτονία, η δολοφονία των Ελληνίδων και των παιδιών τους.

Τόσο από τους Νεότουρκους, όσο και από του Κεμαλικούς, από την Πάφρα μέχρι τη Σάντα και από την Κερασούντα μέχρι τη Σμύρνη, οργανώθηκε, σχεδιάστηκε και υλοποιήθηκε η μαζική δολοφονία γυναικών και παιδιών, η μεταφορά τους στην τουρκική ομάδα, οι μαζικοί βιασμοί ακόμη και εγκύων γυναικών και κοριτσιών και η δολοφονία τους, κλείσιμο σε εκκλησίες και εμπρησμό τους και εκατοντάδες παρόμοια εγκλήματα.

Είναι η συνέχεια των σφαγών στη Χίο και στη Σαμοθράκη, η πράξη σωτηρίας στο Ζάλογγο και στην Νάουσα, είναι ο ενδιάμεσος σταθμός πριν οι μαθητές Ναζί ακολουθήσουν το παράδειγμα των δασκάλων Κεμαλικών στα Καλάβρυτα και το Δίστομο και τους άλλους μαρτυρικούς τόπους, είναι η εξέλιξη στην Κύπρο το 1974.

Η προσπάθειά μας έχει ως στόχο την ανάδειξη της δολοφονίας των γυναικών και των παιδιών, της Γυναικοκτονίας και της Παιδοκτονίας, στόχος που αποτελεί ένα προφανές αίτημα για αναρίθμητους λόγους.

Όσα είναι τα θύματα των ολοκαυτωμάτων κατά τη διάρκεια της Επανάστασης του 1821, της Γενοκτονίας των Ελλήνων από τη Θράκη και την Ιωνία και από τον Πόντο μέχρι την Καππαδοκία, των σφαγών κατά τη διάρκεια της κατοχής 1941-1944, της τουρκικής εισβολής στην Κύπρο το 1974, όσα είναι τα ορφανά, οι αγνοούμενοι, οι βιασμένες γυναίκες και τα κορίτσια, οι γυναίκες που προτίμησαν να πέσουν μαζί με τα παιδιά τους σε γκρεμούς και ποτάμια, προτιμώντας το θάνατο από την ατίμωση.

Η σημερινή παγκόσμια ημέρα της Γυναίκας οφείλει να αφιερωθεί στα εκατοντάδες χιλιάδες θύματα του σχεδίου εξόντωσης από το Ζάλογγο μέχρι την Πάφρα, τη Σμύρνη, τα Καλάβρυτα, το Δίστομο, την Κύπρο, σχέδιο το οποίο επειδή δεν τιμωρήθηκε, επαναλήφθηκε και επαναλαμβάνεται. Μόνο η ανάδειξη και η τιμωρία της Γυναικοκτονίας μπορεί να αποτρέψει παρόμοια εγκλήματα, αποτελώντας ουσιαστική πράξη έναντι των θυμάτων του Ελληνικού Ολοκαυτώματος και ειδικότερα των γυναικών και των παιδιών.

Η παγκόσμια ημέρα της Γυναίκας ως θεσμός και η Γυναικοκτονία ως όρος αφορούν και τη δολοφονημένη Ελληνίδα. Τη μνήμη της και την διεκδίκηση της δικαιοσύνης. Για την τιμωρία των ενόχων, για την μη επανάληψη των

εγκλημάτων, για την επιβίωση του Ελληνισμού.